

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3403/2024
27.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреја Чивтелић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Спасоје Радовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 144/22 од 20.06.2023. године, у седници већа одржаној 27.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 144/22 од 20.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 394/19 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио ауторска права тужиоца тако што је дана 08.04.2019. године на интернет сајту www....rs неовлашћено јавно саопштио ауторско дело и јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима – фотографију „...“. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да јавно објави изреку ове пресуде на интернет сајту www....rs. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 596.750,00 динара са законском затезном каматом која ће за случај наступања услова за принудну наплату бити обрачуната почев од дана извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за износ законске затезне камате досуђене на трошкове поступка за период од дана доношења одлуке па до дана извршности одлуке, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 144/22 од 20.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 308.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 70. став 1. и 2., 71. став 1., 73. ЗПП, међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. тачка 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је аутор фотографије „...“ коју је тужени објавио 08.04.2019. године на интернет сајту www....rs чији је он регистрант, без претходног прибављања сагласности тужиоца и без означања тужиоца као аутора.

Код утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев применом одредаба Закона о ауторским и сродним правима наведеним у нижестепеним одлукама уз закључак да је тужени неовлашћеним саопштавањем тужиоцеве фотографије повредио ауторско право тужиоца, оценивши неоснованим и навод туженог да је објављивањем на facebook страници „...“ тужилац дао сагласност да ту фотографију користе и друга лица, јер та чињеница не значи да је дата сагласност да се она објави и на страни туженог.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Законом о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 119/12, 29/16 – у даљем тексту ЗАСП), прописано је да је ауторско дело оригинална духовна творевина аутора, изражена у одређеној форми, без обзира на његову уметничку, научну или другу вредност, његову намену, величину, садржину и начин испољавања, као и допуштеност јавног саопштавања његове садржине, као и да се ауторским делом сматра нарочито фотографија (члан 2. став 1. и 2. тачка 9.). Аутор има поред осталих права, искључиво морално право да његово име, псеудоним или знак буду назначени на сваком примерку дела, односно наведени приликом сваког јавног саопштавања дела, изузев ако је то, с обзиром на конкретни облик јавног саопштавања дела, технички немогуће или нецелисходно (члан 15.) и да штити интегритет свог дела супротстављањем изменама свог дела од стране неовлашћеног лица и супротстављањем јавног саопштавања свог дела у измењеној или непотпуној форми, водећи рачуна о конкретном техничком облику саопштавања дела и доброј пословној пракси, те да даје дозволу за прераду свог дела (члан 17.). Носилац ауторског права, може тужбом да захтева нарочито: утврђење повреде права; престанак повреде права, као и накнаду имовинске штете (члан 205. став 1. тачка 1. и 5.).

У конкретном случају тужени је без дозволе тужиоца, као аутора, јавно саопштио предметну фотографију без означавања имена или псеудонима тужиоца као аутора, па су судови основано утврдили применом члана 2. и 205. ЗАСП да је на тај начин тужени повредио морална ауторска права тужиоца заштићена одредбама члана

15. и 17. истог закона, као и да тужилац основано захтева заштиту ауторског права на начин наведен у изреци првостепене одлуке.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић